

den gamle Lov; dermed har den Sagen klaret, men jeg kan forsikre, at de Mange, navnlig af Søværnet, som ere blevne pensionerede i de senere Aar, efterat de nye Love for Hæren og Søværnet ere traadte i Kraft, samt alle de, hvis Pensionering er nærførestaaende, føle meget haardt Trykket af de gjældende Bestemmelser, der hverken svare til deres billige Krav eller til de i mange Retninger væsentlig forandrede Forhold. Jeg skulde altsaa dog henstille til den høitærede Minister, om det ikke var muligt, at han ved fornøyet Dverveitelse kunde komme til en forandret Beslutning.

Krigsministeren og **Marineministeren** ad interim: Jeg troer dog, at det maa indrømmes, at der efter den Modtagelse, som Lovforslaget ifjor fik her i Rigsdagen, og efter den Betænkning, som fremkom fra det nedsatte Udvalg, ikke var nogen overordentlig stor Dpfordring for den paagjældende Minister til igjen at forelægge Lovforslaget i denne Sæssion. Det er først efter en, jeg kan sige, piintlig Dverveitelse, at Lovforslaget ikke er kommet frem, idet jeg ingenlunde, som jeg ogsaa for udtalte, har været blind for de Følger, dette har for enkelte Personers Vedkommende; det er først efter en saadan Dverveitelse af de foreliggende Forhold, at jeg er kommen til det Resultat ikke at forelægge Lovforslaget iaar. Den ærede Forespørger tydede hen paa, at det ikke kunde have nogen afgjørende Betydning, hvilken Betænkning der forelaa fra Udvalget, men jeg troer dog at burde gjøre opmærksom paa, hvad jeg ogsaa for udtalte, at der, saaledes som Sagerne gik ifjor, var en høj Grad af Sandsynlighed for, at Udvalgets Betænkning i sine væsentligste Dele vilde være blevne vedtagne. Det er ganske vist, at, hvis Lovforslaget ifjor fra forskjellige Sider havde fundet en varmere Understøttelse, end Tilfældet var, havde jeg dert seet en Dpfordring til igjen at fremkomme med det iaar. Forhandlingerne, saaledes som de fandt Sted ifjor her i Salen, staae ikke ganske tydelige for mig i dette Dteblik, men jeg skulde dog huske meget feil, dersom jeg ikke har Ret i, at den ærede Forespørger selv ikke ved den Be-

handling, som Lovforslaget undergik her i Salen, skænkede det sin værdifulde og kraftige Bistand. — Efter den Udtalelse, som fremkom sidst fra den ærede Forespørger, skal jeg tillade mig at yttre, at jeg endnu engang skal gjøre Sagen til Gjenstand for Dverveitelse, og maastee see, om jeg underhaanden kan erfare, hvorvidt der er nogen Sandsynlighed for, at Lovforslaget vil finde en gunstigere Modtagelse her i Salen iaar, end det fandt ifjor. Bliver dette bekræftet, skal jeg søge Bemyndigelse til endnu i denne Sæssion at indbringe det, men jeg frygter for, at den ærede Forespørger nærer Forventninger om Udsaldet af denne Sag, som ikke vilde vise sig at gaae i Dpfylbelse. Den Modstand, der ifjor viste sig imod Lovforslaget paa Grund af, at Revisionen af Hærloven og Loven om Søværnets Ordning var saa nær forestaaende, vil vistnok ligesaa fuldt gjøre sig gjældende iaar som til næste Aar, men nogen Udflugt til at føre Lovforslaget igjennem vil naturligviis være en vægtig Dpfordring for mig til at forelægge det, da jeg nærmest er kaldet til at søge at varetage de Personers Lary, om hvem der handles deri.

Schönhønder: Det maa være mig tilladt ret meget at takke den høitærede Minister for det Løfte, han nu har givet, om at tage Sagen under fornøyet Dverveitelse.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, erklæredes Forespørgslen for sluttet.

Man gik derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen:

Første Behandling af „Forslag til Lov om Postvæsenet“.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 157 ff.)

J. M. Mørk: Det Lovforslag, som her foreligger os, gaaer ud paa at frembringe en heel ny Ordning for Postvæsenet i Mod-sætning til, at man tidligere delvits har reformeret enkelte Ting og navnlig allerede i Begyndelsen af vort constitutionelle Liv be-